

identity led to the civil war that is taking place now in Ukraine. The author analyzes ethnic identity factor through the primordialism and constructivism, but the author thinks that these two methods don't explain the nature of ethnic identity completely, that is why the author presents his own method that is called pattern-behavior approach. In the article the author presents several definitions that highlight the nature of the ethnic identity and presents the opinion of Ukrainian and foreign scientists. The author presents the explanation of ethnic identity influence on the development of ethnic conflicts given by such famous politologists as S.Huntington, T.Gurr and some others. Besides it is necessary to underline that ethnic identity factor is used by the representatives of the local elite in order to launch ethnic conflict and gain profit out of it. In this case it is important to stress that in the essence of any ethnic conflict there are some reasons that are stimulated and catalyzed artificially. The author underlines that despite the processes of globalization that try to deprive people of their ethnic feelings, ethnic identity will play an important role in desire of people to belong to their civilization field. So, the factor of ethnic identity will always influence the conflict situation in this or that country and will be used by political elites in order to gain their objectives even at the expense of people's lives.

Key words: *identity, ethnic identity, ethnic conflict, primordialism, constructivism, pattern-behavior approach, civilization field.*

РЕЦЕНЗЕНТИ: Булик М.В., к.політ.н., доц.; Зеленько Г.І., д.політ.н, проф.

УДК 314.7(4-6 ЕС)“312”(045)

Е.В. Рябченко

ЕТАПИ РОЗВИТКУ ЗАГАЛЬНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ЩОДО КРАЇН ТРЕТЬОГО СВІТУ НА ПОЧАТКУ XXI СТОРІЧЧЯ

Дана стаття освітлює етапи міграційної політики Європейського союзу на початку 21 століття. Окреслено основні проблеми та виклики, які постали перед Європейським Союзом у зв'язку з чисельною міграцією з країн третього світу. Також увага приділяється тому як дотримуються права людини, яка є протидія дискримінації та ксенофобії.

Ключові слова: *Європейський союз, нелегальна міграція, політичний притулок, дискримінація, права людини.*

У першій декаді XXI століття населення Європейського Союзу щорічно збільшувалось на 2 млн. чоловік. Більше 30 млн. жителів Європейського Союзу є громадянами інших країн [14]. Отже, у процесі історичного розвитку Європейського Союзу країни учасниці прийшли до висновку, що необхідні комплексні рішення щодо правового урегулювання питань міграційної політики. Першим заходом ЄС у цьому питанні був саміт голів держав та урядів у місті Тампере (Фінляндія) 15-16 жовтня 1999 року, на якому було означено спільну політику щодо міграції та притулку [1].

24 грудня 2000 року країни європейського союзу та ООН при підтримці міжнародних організацій підписали Договір про транскордонну співпрацю спрямовану проти торгівлі людьми, особливо жінками та дітьми, а також проти нелегальної міграції, яка здійснюється автомобільним, повітряним або морським шляхом [2]. У

2002 році, під час головування Франції у Європейському союзі було винесено дві поправки: про боротьбу щодо торгівлі людьми від 19 червня 2002 та від 28 листопада 2002, про кримінальну відповідальність, тим, хто сприяє нелегальному в'їзду до країни та нелегальному перебуванню. Іншим дієвим кроком у спільній політиці європейського союзу під час головування Греції стало створення у 2003 Європейської Агенції з управління та операційної співпраці на зовнішніх кордонах. Серед обов'язків нового органа була координація діяльності існуючих центрів контролю сухопутних кордонів у Берліні, авіа кордонів у Римі та двох центрів контролю морських кордонів у Мадриді та Афінах. Також, агенція організувала учбові семінари для працівників прикордонної служби, надавала технічні засоби, щодо організації переліку та обліку нелегальних мігрантів [11, с. 27].

Слід зазначити, що питанням формування міграційної політики Європейському Союзу займаються багато науковців та політиків серед яких: Я. Варвітсіотіс, Г. Хамбуроглу, О. Пападакі, Е. Пападакі, Х. Поттеринг, Є. Клампт, К. Димитриу.

Серед актуальних проблем в галузі боротьби з нелегальною міграцією, особлива увага приділяється реалізації положення Договору від 29 квітня 2004 року, де означено Критерії надання для громадян країн третього світу, що стали жертвами торгівлі людьми, довготермінових прав на перебування у країні. У 2003 році було затверджено Заяву Брюсселя щодо попередження та боротьби торгівлею людьми. А вже з 2004 року відбуваються переговори Ради Європи щодо загальноєвропейського принципу протидії торгівлі людьми. Головною метою програми, яку було прийнято на Засіданні Європейської Ради у Брюсселі 4 листопада 2004 року було посилення спільних можливостей ЄС та держав-учасниць у забезпеченні основних прав, мінімальних вимог щодо мінімальних процедурних стандартів та доступу до юридичного захисту; надання захисту згідно Женевською Конвенцією 1951 року та іншим міжнародним договорам; регулювання потоків міграції та контролю зовнішніх кордонів ЄС; боротьбі проти організованої прикордонної злочинності та протидії тероризму; прогресу у питаннях взаємного визнання судових рішень та усунення перешкод при розгляді цивільних та сімейних справ, які виходять за межі національних кордонів. Було проголошено про те, що кожний з видів торгівлі людьми є порушенням прав людини, отже кожна держава, що є членом Європейського Союзу, повинна поважати та захищати права жертв работоргівлі. Договір по це було укладено у Варшаві у 2005 році, коли було відкрито нову Агенцію з управління оперативного співробітництва на зовнішніх кордонах країн-членів ЄС ФРОНТЕКС (FRONTEX). Успішна робота у цьому напрямку може бути тільки при тісній співпраці з країнами походження нелегальних мігрантів. Таким чином, особлива увага приділяється дослідженню способу оцінювання відносин з країнами третього світу, та відповідній розробці механізму попередження нелегальної міграції в загальній міграційній політиці. Європейський Союз підтримує країни третього світу такі як Україна та Балканські країни. Це відбувається в рамках реалізації таких програм як TACIS (для Східної Європи та Центральної Азії), MEDA (для Середземноморських країн), CARDS (для Південно-східної Європи). AENEAS – це одна з головних програм, що надає економічну та технічну допомогу країнам третього світу у найважливіших сферах міграційної політики [11, с.29].

З відміною контролю на внутрішніх кордонах ЄС особлива увага стала приділятися контролю за зовнішніми кордонами. Окрім вищезазначених заходів направлених на попередження нелегальної міграцією, Рада Європи згідно з Амстердамською Конвенцією, має на першій стадії формування суцільного простору свободи, безпеки та права подбати про правила перетину зовнішніх кордонів. Ці

правила мають дотримуватись усі країни ЄС для здійснення контролю за особами, що перетинають кордони з візами, які надають право перебувати у країнах ЄС до 90 діб. Для цього було створено перелік країн третього світу, громадяни яких потребують віз, або не потребують віз. Такий перелік було складено у 1999 році, до якого з часом було внесено багато змін у 2001, 2003, 2005 рр. А ще у 1999 році було затверджено Положення про вільне пересування осіб з довготривалими візами [3].

У 2004 році розпочато розробку узагальненої системи надання віз (VIS), метою якої став збір біометричних даних та затвердження візи загального зразку для країн третього світу. Банк даних (VIS), що містить біометричні дані осіб, їх цифрові відбитки пальців, має боротися проти підробок дозволів на в'їзд для громадян країн третього світу. Вже наприкінці 2004 року було затверджено використання біометричних даних для надання права на в'їзд а також прав на тимчасове перебування у країнах Євросоюзу. Також, своєчасно було уніфіковано вимоги до процедури надання віз до країн Євросоюзу, включаючи візи, що видають на кордонах та візи для моряків [4].

На засіданні Європейської Ради у Тампере (Фінляндії) прямо заявили, що остаточний напрямок потоку мігрантів передбачає підтримку країн походження та транзиту мігрантів. Крім цього, потрібен узгоджений план міграційної політики у якому будуть проаналізовані питання, які піднімаються щодо прав людини та розвитку країн третього світу, також необхідне зміцнення країн походження та транзиту мігрантів відносно до виконання зобов'язань Європейського Союзу у випадках їх повернення. За останні роки Виконавчий комітет уклав низку угод з країнами третього світу (Гонконг, Макао, Шрі-Ланка, Албанія) щодо повернення нелегальних мігрантів. Ці угоди спрямовані на швидке повернення у країну походження або транзиту нелегальних мігрантів [11, с. 32].

Крім цих угод, можна звернути увагу ще й на інші думки суспільної політики щодо статусу депортованих. У 2001 році була прийнята Директива щодо взаємного визнання рішень про депортацію жителів країн третього світу. Три роки потому було надано рішення, яке визначає критерії та практичні методи про компенсацію економічного дисбалансу через застосування цієї директиви. За ініціативою Німеччини, у листопаді 2003 року була прийнята директива, яка стосується передумов щодо транзиту у випадку відправлення нелегальних мігрантів літаком [12].

У квітні 2004 року Європейська Рада, підтримана італійською ініціативою у вересні 2003 року, прийняла рішення відносно до організації колективного повернення літаком жителів з країн третього світу, які нелегально проживали на території двох або більше країн – учасниць ЄС.

У вересні 2005 року Європейська Рада представила план директиви, яка була спрямована на гармонізацію дій країн ЄС процесів повернення нелегальних мігрантів. Серед цих важливих тем, які представляють цей план, є: добровільне повернення та затримання (термін, умови затримання та інше) нелегальних мігрантів, право оскаржити рішення про депортацію та терміну заборони повернення до країн Європейського Союзу [15].

Суспільна європейська міграційна політика містить, крім засобів боротьби проти нелегального перебування мігрантів, також засоби, які стосуються легальної міграції у країнах учасницях Європейського Союзу. Між цим всім можна включити підхід правових норм кожної країни учасниці, відносно до передумови прийому та залишення жителів країн третього світу. У 1999 році почав діяти Амстердамський Договір у сфері легальної міграції та було видано дві важливі доктрини, які визначили режим дострокового одержання житла жителями країн третього світу. Мається на увазі

доктрини про возз'єднання сім'ї з правовим статусом щодо дострокових одержувачів житла жителям країн третього світу [12].

У листопаді 2003 році була затверджена Доктрина про права возз'єднання сім'ї. Згідно з цією доктриною країни ЄС за певними передумовами вимагають дозволити в'їзд та проживання для подружніх пар та неповнолітніх дітей жителів країн третього світу, які мають право залишатися або бути визнаними як біженці. Ця доктрина не застосовується, коли голова сім'ї визнається як біженець та його прохання ще не визнане поки йому не надано тимчасового захисту. У випадках з дітьми старшими за 12 років, які ще залежні від інших членів сім'ї, то вони приїжджають у країни ЄС, але країна має перевірити застосування доктрини, чи відповідає вона критеріям національного законодавства, і тоді країна учасниця дозволяє в'їзд та перебування. Країни ЄС повинні узгоджували реформи з національним законодавством до жовтня 2005 року. Трохи пізніше було прийнято доктрини про право возз'єднання сім'ї, Агентство ООН у справах біженців UNHCR зробило чіткі застереження щодо доктрини. Ця доктрина відрізняється від інших тим, що вона окреслює відмінності щодо окремих категорій біженців. На думку Агентства ООН у справах біженців, доктрина містить винятково вузьке визначення єдності сім'ї. Возз'єднання сім'ї обмежується парами та неповнолітніми дітьми, за винятком, наприклад, біженців-підлітків [11, с. 34].

22 грудня 2003 року, президент Європейського Парламенту звернувся до суду Європейських Спільнот прохаючи про скасування визначених норм Доктрини про право возз'єднання сім'ї та попросив вирішити це скоріше. На думку Європейського Парламенту, Доктрина порушує фундаментальні права, особливо права життя сім'ї та її вимоги до недискримінації [10].

У листопаді 2003 році, було затверджено Доктрину про режим дострокового отримання житла представниками країн третього світу. Згідно з доктриною мігранти з країн третього світу, які перед відправкою відповідних заяв залишаються до 5 років без перерви в одній з країн Європейського Союзу, очікують, коли цією країною буде надано статус одержувача права тривалого перебування у цій країні. Також Доктрина повинна відповідати певним умовам, наприклад: регулярний дохід, безпека здоров'я. Тоді мігранти набувають право рухатися вільно в інші країни ЄС та залишатися там не більш ніж на три місяці. Ця заява про надання права на в'їзд більше нічого не містить. Доступ до роботи може залежати як від контролю на ринку праці, так і від контролю пріоритету відносно жителів країни або спільноти громадян перебування. Реформи мали бути втілені у національному законодавстві до кінця 2006 року. Доктрина виключає біженців та людей, які користуються тимчасовим захистом, як засобом перебування у країні. У грудні 2004 році Рада ЄС втілила доктрину про передумови в'їзду та проживання жителів країн третього світу з метою навчатися, навчатися професії або служити добровільно [7].

Одна з цілей спільної міграційної політики Європейського Союзу, це просування до відміни дискримінації у економічному, суспільному та культурному житті та розробка заходів боротьби з расизмом та ксенофобією. Це чітко сформульовано у Спеціальній Сесії Європейської Ради у Тампері, у жовтні 1999 році. Відповідно до цього Рада ЄС у 2000 році прийняла дві доктрини. Перша Доктрина про застосування принципу рівного поводження без расової та етнічної дискримінації, а в іншій говориться про загально визначені рамки реалізації рівного підходу у сфері зайнятості та отримання певної професії. Друга доктрина стосується виключно рівного поводження у професійній зайнятості, та її метою, окрім протидії дискримінації щодо етнічного походження, є ще й боротьба у сфері нерівності що стосується віри або

світогляду, інвалідності, віку та сексуальної орієнтації. Перша доктрина має на меті створити рамки для боротьби з дискримінацією щодо походження за статтю або етнічного походження, отже повинні бути реалізовані рівні підходи до вирішення проблем у країнах ЄС. Ці доктрини торкаються усіх людей, які працюють у громадській та приватній сфері, а саме:

- про критерії вибору та умовах найму або в умовах самостійної зайнятості, незалежно від сфери роботи та місця роботи, це потрібно для професійного розвитку та для доступу на кожний рівень професійної орієнтації та професійного навчання для різних професій.;

- про умови зайнятості та праці;

- про участь в професійній організації працівників та роботодавців, або у організації, члени якої відносяться до окремого професійного сектору, включаючи право на використання відділів, які пропонують ці організації;

- про суспільну безпеку, включаючи соціальну безпеку та охорону здоров'я;

- про отримання соціальних пільг, коштів;

- про права у освіті, та у доступі до товарів та послуг для населенню.

Ці дві доктрини повинні бути запровадженні у національне право країн учасниць до 2003 року. Таким чином, відносно до реалізації доктрини у Германії, наприклад, існує думка між вченими, що у багатьох відділах щодо дискримінацій відсутня законодавча думка відносно до нового правового статусу для надання порад жертвам дискримінацій. На їх думку, це відбувається у муніципалітетах, державних службах, у відділах надання служби або у державних організаціях допомоги [11, с. 37].

Європейський союз планує перетворити Європейський центр контролю щодо расизму та ксенофобії в організацію фундаментальних прав. Відносно до цього, Європейський Союз організував у січні 2005 році громадське слухання. Німецький інститут прав людини зрадів цьому рішенню, та підкреслив, що коло повноважень нової організації не треба обмежувати Європейською хартією прав людини, або окремих груп, але включити усі європейські та міжнародні Умови прав людини. Це ґрунтується на просуванні та втіленні у Європейському Союзі та повинно включати обов'язки з опрацювання законів та політики, на рівні Європейського Союзу, та на національному рівні.

Згідно з висновками Спеціальної Сесії у Тампере, країни-учасниці Європейського Союзу повинні розвивати та просувати комплексну та багатовимірну політику щодо суспільної інтеграції жителів країн третього світу, які законно проживають у Європейському Союзі. Ця політика повинна мати ефективний внесок у з'єднанні з демографічними та економічними викликами, які були прийняті Європейським Союзом. Обов'язково, протягом останніх років можна зазначити маленький прогрес на рівні Європейського Союзу щодо динамічної політики інтеграції громадян у європейське суспільство. Винятком є Національні бюро зв'язку, які були засновані у 2002 році, що інтеграції громадян, з метою найкращої координації засобів на національному та громадському рівні. Відносно цього, бюро зв'язків на своїх зібраннях випустили Методичні вказівки щодо інтеграції жителів країн третього світу для практичного застосування для тих, хто має право прийняття рішень. Вказівки було опубліковано у листопаді 2004 році, вони містять в собі, загальні принципи та програмні рекомендації щодо прийняття заходів з інтеграції мігрантів [5].

У 2003 році Комісія запустила пілотні програми по Інтеграції (INTI) для громадян із країн третього світу. На Саміті у Салоніках у червні 2003 року, Європейська Рада запропонувала Комісії представити річний звіт з питань міграції та інтеграції в Європу, який міститиме міграційні дані та інформацію про програми і заходи в цих сферах по

всій території ЄС. Перший звіт про міграцію та інтеграцію опублікований у липні 2004 року став новим інструментом управління розвитку загальної міграційної політики. Діючи більш конкретно для підтримки цієї політики, Комісія запропонувала створення Європейського фонду для інтеграції країн третього світу, який ґрунтується на Загальних основних принципах інтеграції, сформульованих у листопаді 2004 року [10].

Метою цього Фонду є доповнення Європейського Соціального фонду, який привертає досвід із Програми Співтовариства EQUAL по боротьбі з дискримінацією на ринку праці мігрантів. Слід зазначити, що Європейський Фонд Регіонального Розвитку також підтримує ряд заходів по інтеграції мігрантів [8].

У вересні 2005 року Комісія у своїй заяві, відповідно до вимоги Європейської Ради намагалася закласти основи для Європейської структури інтеграції, запропонувавши конкретні заходи щодо здійснення вищезазначених Загальних Основних Принципів, спрямованих на узгодженість заходів, прийнятих на рівні Союзу та держав-членів ЄС.

Поступовий розвиток загальноєвропейської системи надання притулку є одною з головних цілей загальноєвропейської міграційної політики. До кінця квітня 2004 року були затверджені мінімальні загальні закони для цієї сфери; але ще не була прийнята відповідна директива. Виходячи з цього, на другому етапі буде створена Спільна європейська система надання притулку.

Одним з ключових елементів загальноєвропейської політики надання притулку є встановлення критеріїв і процедур, які будуть визначені державою-членом, яка має право розглядати клопотання про надання притулку громадянину країни третього світу в державі ЄС. Питання регулюється Дублінським Регламентом II, прийнятим в 2003 році, що став доповненням до Дублінської Конвенції 1991 року. Крім того, з Дублінського Регламенту II потрібно виключили можливість багаторазового застосування і дозволити кожному заявнику єдиний порядок надання притулку в країнах ЄС. Ефективне здійснення цього регламенту буде забезпечено шляхом створення системи порівняння цифрових відбитків пальців (Eurodac) усіх осіб, які шукають притулку у віці від 14 до 50. Eurodac почав функціонувати в середині січня 2003 року [11, с.40].

Ще одним важливим заходом загальної європейської політики для надання притулку було запроваджено в липні 2001 року, це було прийняття Директиви про мінімальні стандарти з надання тимчасового захисту у випадку масового напливу біженців, а також про заходи, що сприяють збалансованому розподілу навантаження на держави ЄС, які приймають таких осіб, а також з наслідками цього прийому (burden sharing). Існування масового напливу біженців було зауважено рішенням Ради, яке може бути прийняте кваліфікованою більшістю після пропозиції від Комісії. Період тимчасового захисту становить один рік і може бути продовжений ще на один. Особи, що користуються тимчасовим захистом, можуть в будь-який час подати заяву на притулок. Ще вони мають право на виконання незалежної або залежної оплачуваної роботи і отримувати допомогу в вигляді соціальних пільг, а також мають право на возз'єднання з їх сім'єю. Директива по мінімальним правилам з надання тимчасового захисту була першим юридично обов'язковим інструментом захисту, через який можна було досягти політичної угоди після набрання чинності Амстердамського Договору [11, с.41].

У 2003 році Рада офіційно прийняла Директиву по встановленню мінімальних стандартів для прийому осіб, які шукають притулку у державах-членах ЄС. Директива спрямована на забезпечення надання бідним, шукаючим притулку людям, прийнятних умов життя (а саме: житло, охорона здоров'я, доступ до освіти і ринку праці і т.д. Ще у

квітні 2004 року Рада ЄС офіційно прийняла Директиву про мінімальні стандарти для визнання громадян країн третього світу або осіб без громадянства, як біженців або осіб, потребуючих додаткового захисту і надання цього захисту. Положення цієї Директиви стали предметом гострої критики з боку UNHCR, який вважає, зокрема, що неприпустимо ставити знак рівності між захистом, передбаченим державою із захистом партій чи організацій та міжнародних організацій, які керують державою або значними частинами її території. Міжнародні організації, відповідно до міжнародного права, не можуть бути прирівняні до держави. У вересні 2000 року Комісія представила проект директиви по загальним правилам, що регулюють надання або відмову в статусі біженця. Проект спрямований на створення правових меж, які згідно з загальними правилами і термінами забезпечать швидкий та ефективний розгляд заяв на надання притулку, представлених на розгляд державам-членам ЄС [10].

Останньою спільною мірою з політики притулку і біженців є рішення про створення Європейського Фонду Біженців (European Refugee Fund ERF). Його метою є надання підтримки та сприяння в зусиллях держав-членів ЄС отримувати і розглядати наслідки прийому біженців і депортованих осіб. Перший ЕФБ існував в період з січня 2000 по кінець 2004 року, в який було вкладено 216 млн. євро. Водночас, почався другий етап, який охоплює період з 2005 по 2010. Вжиті Фондом заходи стосуються заявників на притулок, біженців та депортованих осіб. Конкретно вони стосуються як і до прийому заявників на притулок та до доступу до процесу його надання, так і до практичної підтримки в усіх вищезазначених категоріях, також і можливість добровільного повернення на батьківщину. Крім того, забезпечення підтримки осіб, які будуть залишатися постійно в державі-члені ЄС. Крім цього, у разі масового напливу біженців можливо звернутися до Фонду для фінансування невідкладних заходів для надання тимчасового захисту [11, с. 42].

У вересні 2005 року Комісія повідомила про програми регіонального захисту у справах біженців, в яких вивчалися можливості деяких країн третього світу, які знаходяться поряд з країною походження біженців і які можуть забезпечити умови захисту, необхідні для них.

У Міністерстві Юстиції і Міністерстві Внутрішніх Справ, 2 і 3 червня 2005 року було прийнято План дій з реалізації Гаазької програми шляхом прийняття конкретних заходів і, зокрема, для належного та своєчасного здійснення і виконання законів національного законодавства, оцінюючи їх на практиці і ставлячи нові цілі у конкретні терміни.

У рамках зміцнення впровадження Свободи в Європейському Союзі і зокрема в політиці притулку, міграції, кордонів і віз, серед основних рекомендацій Плану дій ми виділяємо наступні дії та їх терміни:

- Програма – це межі солідарності та управління міграційними потоками та основа нових фінансових перспектив (2005),

- Зелена Книга для майбутнього Європейської міграційної мережі (2005), і як наслідок, при необхідності, пропозиція для створення Європейської Міграційної Обсерваторії (2006),

- особливий рішучий контроль для успішної передачі та реалізації законів національного законодавства. Моніторинг інтеграції та виконання законів у першій фазі по наданні притулку і по легальній міграції допоможе державам-членам ЄС дотримуватися вимог цих актів і забезпечить плавний перехід до другої фази втілення подальших законодавчих дій у вищезазначених областях, важливих досліджень про наслідки, доречність і доцільність спільної обробки заяв про надання притулку в межах

і за межами ЄС (2006). Також другою метою є створення єдиної системи надання притулку, а також перспектива розвитку використання Європейського Фонду Біженців,

- що стосується легальної міграції, слід підкреслити вищевказану Зелену Книгу економічної міграції (обговорення якої розпочалося в 2005 році), і представити план політики по легальній міграції, в тому числі процедури прийому (2005),

- значні зусилля направлені на інтеграцію країн третього світу, шляхом створення єдиної європейської бази,

- продовження зусиль по боротьбі з нелегальною міграцією і її наслідками, такими як нелегальна праця. Це також є ключовим пунктом Плану дій, який повинен поєднуватися з ефективною політикою для віддалення і репатріації незаконних мігрантів згідно з законом і з більш тісною співпрацею та взаємною технічною допомогою. Найголовніший законодавчий акт було заплановано у 2005 році по процедурами депортації,

- політика притулку та міграції, яка має особливо критичний розлад, і полягає в основному на співпраці з країнами третього світу,

- нарешті, багатогранний план дій по управлінні (зовнішніх) меж Європейського Союзу та паралельне скасування внутрішніх, також по розвитку біометрії, яка підвищує рівень безпеки проїзних документів, видів на проживання, паспортів і т.д., співпраці з інформаційними системами і подальшого розвитку політичних міркувань, у тому числі розвиток інформаційної системи по візах (VIS) [11, с. 44].

Таким чином, дивлячись на розвиток до теперішньої загальної міграційної політики країн-членів ЄС стає ясно, що незважаючи на триваючий процес створення вільного, безпечного і справедливого простору, особливо в політичній сфері прийому та інтеграції, є тільки кілька необхідних і юридично обов'язкових правил. Крім того, деякі держави-члени ЄС або не приймають безпосередньо обов'язкові рішення (правила, директиви і рішення), або пізно включають їх у національне законодавство. І це особливо важливо, лише коли їх змушують з втручанням Суду ЄС.

Загальна політика в області притулку та біженців, до цих пір не розкриває слабкі сторони. Європейський союз, звичайно, в майбутньому бажає тісно співпрацювати в області міграційної політики та розробити процедури, які виходять за рамки цих мінімальних прийнятих стандартів. Тим не менше, серед держав-членів немає згоди щодо термінів цієї політики. Більшість урядів вважає, що проект з розробки єдиної системи надання притулку до 2010 року було занадто амбіційним. UNHCR висловлює розчарування, тою що держави-члени не виконали обіцянки, даної на спеціальному саміті в Тампере [6]. Неодноразово держави – члени ЄС намагалися за допомогою політики стосовно біженців поліпшити захист в країнах походження та якість систем притулку в Союзі.

Розробка комплексної і динамічної міграційної політики залишається важливою областю національного значення, незважаючи на високий ступінь співробітництва між державами-членами на європейському рівні.

Список використаної літератури

1. General Secretariat of the Council of the European Union, DG H – Justice and Home Affairs : List of Texts adopted by the Council in the JHA Area [Electronic resource]. – 2003, №. 24 (8.5.2003). – Mode of access :

http://europa.eu.int/com/justice_home/news/intro/news_intro.en.htm

2. General Secretariat of the Council of the European Union, DG H – Justice and Home Affairs: List of Texts adopted by the Council in the JHA Area [Electronic resource]. – 2004, № 59 (28.6.2004) and Nr. 83 (25-26.10.2004). – Mode of access :

http://europa.eu.int/com/justice_home/news/intro/news_intro.en.htm

3. General Secretariat of the Council of the European Union, DG H – Justice and Home Affairs: List of Texts adopted by the Council in the JHA Area [Electronic resource]. – 2003, № 118. – Mode of access : http://europa.eu.int/com/justice_home/news/intro/news_intro.en.htm

4. General Secretariat of the Council of the European Union, DG H – Justice and Home Affairs: List of Texts adopted by the Council in the JHA Area [Electronic resource]. – 2004, № 102. – Mode of access : http://europa.eu.int/com/justice_home/news/intro/news_intro.en.

5. UNHCR είναι δυσάρεστημένη με τις νέες ρυθμίσεις της Ε.Ε. σχετικά με την επανένωση των οικογενειών. [Electronic resource]. – Mode of access : www.unhcr.de/unhcr.php/cat/61/aid/886.

6. UNCHR Δυσάρεστημένη με τις Νέες Ρυθμίσεις της Ε.Ε. Σχετικά με την Επανένωση των Οικογενειών [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.unhcr.de/unhcr.php/cat/61/aid/886>).

7. Lubbers Ζητά Εκτεταμένη Αφετηρία στην Πολιτική της Ε.Ε. για τους Πρόσφυγες [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.unhcr.de/unhcr.php/cat/18/aid/1168>).

8. Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ε. Ε., Γεν. Διεύθυνση Ειδήσεις από τον τομέα Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων [Electronic resource]. – Mode of access : <http://europa.eu.int/com/justicehome/news/intro/newsintro.en.htm>.

9. Η Μετανάστευση στην Γαλλία, Γαλλική Πρεσβεία – Τμήμα Τύπου και Πληροφοριών, Βερολίνο [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.botschaft-frankreich.de>.

10. Η μεταναστευτική πολιτική της ΕΕ μια περιεκτική Ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.firststeps-project.eu/web/content.asp?lng=gr&parent=POLICY§ion=Comprehensive>

11. Βαρβιτσιώτη Ι. Μ.. Μακρά πορεία προς μια ενιαία 11. μεταναστευτική πολιτική στην ευρωπαϊκή ένωση: οι εξελίξεις 1999 - 2005 [Electronic resource] / Ι. Μ. Βαρβιτσιώτη. – Mode of access : <http://www.epp-ed.org>

12. Κατευθυντήριες Γραμμές της Κυβέρνησης Ραφαρέν Σχετικά με την Ενσωμάτωση των Αλλοδαπών, Βερολίνο, 16 Ιουνίου 2003 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.botschaft-frankreich.de>).

13. Μάλτα – Η Υιοθέτηση του Κοινοτικού Κεκτημένου [Electronic resource]. – Mode of access : <http://europa.eu.int/scadplus/IEK/de/lvb/e22112.htm>).

14. Παπαδάκη Ο. Γ., Παπαδάκη Ε.. Η πολιτική διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα [Electronic resource] / Ο. Γ. Παπαδάκη, Ε. Παπαδάκη. – Mode of access : http://www.prd.uth.gr/sites/GS_RSAI/CONFERENCE_MAY2011_SITE/PAPERS_MAY2011_PDF_CD/PAPADAKI_GIOTI_O_PAPADAKI_E_43.pdf

15. Ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική [Electronic resource] – Mode of access : http://europa.eu/legislation_summaries/justice_freedom_security/free_movement_of_persons_asylum_immigration/jl0059_el.htm

Стаття надійшла до редакції 11.10.2014 р.

Е. Ryabchenko

THE STAGES OF THE EUROPEAN UNION MIGRATION POLICY TO THE THIRD COUNTRIES IN THE BEGINNING OF 21ST CENTURY

The present article deals with the urgent issues of the European Union migration policy in the beginning of current century. Due to the yearly increasing number of migrants from third countries the EU faced with the range of problems in the sphere of human rights. Also, while the above mentioned period a huge work was done in the sphere of counteraction with

illegal migration. Thus, EU worked out the principles of control in external and internal borders of EU. The principals of the system VIS and EURODAC were describes as important element in prevention of illegal migration. Special attention was paid to those who seek for asylum. Another problem that described is family reunification of migrants and the legal base of it. But the special attention is paid to the problem of xenophobia and any type of discrimination that any migrant can face. Another very important problem that needs study and legal solution is the problem of refugees. It should be also mentioned that every conference of European Council and the circulations issued concluding them are studied by UNCHR and can be reworked again in order to find the proper way to solve the problem of migration. It must be also mentioned that European countries sometimes do not have common meaning in the approaches to the working out of migration policy. It needs also cooperation with the countries of migrants' origin.

Key words: *European Union, illegal migration, political asylum, discrimination, human rights.*

РЕЦЕНЗЕНТИ: Пономарьова І.С., д.і.н, проф.; Антонюк О.В., д.політ.н, проф.

УДК 324(450)"2006"(045)

М.А. Свєтлакова

ПАРЛАМЕНТСЬКІ ВИБОРИ 2006 Р. В КОНТЕКСТІ ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ В ІТАЛІЇ

Парламентські вибори в Італії характеризуються конкуренцією між правоцентристською коаліцією «Дім Свобод» на чолі з діючим прем'єр-міністром С. Берлусконі та лівоцентристською коаліцією «Союз» на чолі з Р. Проді. Вибори 2006 р. були здійснені за новим виборчим законом, який було введено наприкінці 2005 р. діючим урядом С. Берлусконі.

У відповідність з законом 2005 р. як в Палату депутатів, так і в Сенат, місця були розподілені за системою пропорційного представництва. Виборча система якою управляв механізм присудження абсолютної більшості місць в партії, яка могла отримати абсолютну більшість голосів, представляла сильний стимул до формування передвиборчих коаліцій. Місця для Палати депутатів та в Сенат були розподілені на національному рівні по регіонам. По іншому система застосовувалася тільки для автономної області Валле-д'Аоста в обох палатах та Трентіно-Альто-Адідже, але тільки для Сенату. Електорат в свою чергу не міг обирати окремих кандидатів у списках партій або коаліцій.

Перші вибори за цією системою виявилися вдалими для лівоцентристської коаліції, що здобуло широке обговорення в ЗМІ. Така ситуація показала себе як найбільш неоднозначна за всю історію Італійської Республіки, та закінчилася перемогою лівоцентристської коаліції.

Ключові слова: *парламентські вибори 2006 р., правоцентристська коаліція, лівоцентристська коаліція, новий виборчий закон.*

Італійська Республіка є країною з чітко ознаменованою ламкою моделлю політичної системи держави. Перехідний період в країні почався ще у 90-х рр. ХХ ст. та спричинив серйозні зими в політичному устрої Італії. Через це сталося формування